

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Václava Štencla, MA, v právní věci

žalobců: a) F. S.
 bytem X
 b) L. S.
 bytem X

proti
žalovanému: **Městský úřad Boskovice**
 sídlem Masarykovo náměstí 4/2, 680 11 Boskovice

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I. Nezahájení řízení o odstranění stavby kanalizace u kaple Jabloňany vedoucí pozemky parc. č. X, XA, XB a st. XC v k. ú. X v rozsahu stoky „B“ vymezené v technické zprávě stavby komunikace a kanalizace „U Kapličky“ týkající se objektu „SO 301 Kanalizace“ zpracované v září 2019 P. O. **je nezákonným zásahem žalovaného.**
- II. Žalovaný **je povinen** zahájit řízení o odstranění stavby kanalizace u kaple Jabloňany vedoucí pozemky parc. č. X, XA, XB a st. XC v k. ú. X v rozsahu stoky „B“ vymezené v technické zprávě stavby komunikace a kanalizace „U Kapličky“ týkající se objektu „SO 301 Kanalizace“ zpracované v září 2019 P. O., a to do 7 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci a) na náhradu nákladů řízení částku 2 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni b) na náhradě nákladů řízení částku 2 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci soud posuzoval otázku, zda se žalovaný dopustil nezákonného zásahu, pokud nezahájil řízení o odstranění stavby kanalizace vedoucí mimo jiné vedle domu a pozemku žalobců, která byla provedena bez rozhodnutí či opatření vyžadovaného zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Soud dospěl k závěru, že na věc nedopadá výjimka obsažená v § 15 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), neboť při stavební úpravě došlo ke změně trasy kanalizace. Stavba tudíž vyžadovala rozhodnutí nebo opatření dle stavebního zákona, a je proto na místě zahájit řízení o jejím odstranění.

II. Žaloba

2. Žalobci uvedli, že obec Jablonoňany provedla (prostřednictvím společnosti Terra Service CZ s. r. o.) opravu kanalizace vedoucí pozemkem parc. č. X v k. ú. X. Při opravě nebyla respektována trasa a zahloubení původní kanalizace. Zřejmě z důvodu menší náročnosti prací byla kanalizace u pozemku žalobců parc. č. st. XD v k. ú. X, kde původně šikmo protínala vozovku, posunuta blíže k domu žalobců. Zároveň byla vytržena původní kanalizační přípojka žalobců a nahrazena novou, která však již neodvádí dešťovou vodu ze dvora žalobců, a ta se nyní hromadí ve sklepech a základech jejich domu. Dochází tím k narušení statiky domu žalobců, což se začalo projevovat trhlinami v obvodovém zdivu. Žalobcům tak vzniká škoda na majetku.
3. Žalobci se nejprve snažili neúspěšně přihlásit do řízení týkajícího se této stavby, neboť nevěděli, že žádné řízení vedeno není. V této souvislosti zamítl jejich žalobu na ochranu před nezákonným zásahem Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 28. 7. 2022, č. j. 30 A 38/2022-36. Krajský soud uvedl, že žalobci se mohli domáhat žalobou ochrany před nezákonným zásahem spočívajícím v nezahájení řízení o odstranění stavby. Jejich podání adresovaná žalovanému však takovou žádost neobsahovala.
4. Žalobci tedy následně dne 18. 5. 2023 podali žalovanému podnět k zahájení řízení o odstranění předmětné stavby kanalizace. Jelikož žalovaný na tento podnět nereagoval, podali žalobci dne 20. 6. 2023 nadřízenému orgánu žalovaného – Krajskému úřadu Jihomoravského kraje – žádost o provedení opatření proti nečinnosti. Jelikož nadřízený orgán nezákonný stav nenapravil, žalobci navrhli, aby soud uložil žalovanému povinnost zahájit řízení o odstranění předmětné stavby kanalizace ve lhůtě 7 dnů od doručení rozsudku. Pokud by žalovaný v průběhu řízení před soudem řízení zahájil, pak žalobci navrhli, aby soud deklaroval, že dosavadní nečinnost žalovaného při vyřizování podnětu žalobců k zahájení řízení o odstranění předmětné stavby byla nezákonná.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobcům k jejich podnětu sdělil, že neshledal důvod k zahájení řízení z moci úřední; podnět tak byl vyřízen. Žalobci namítají, že žalovaný byl nečinný, avšak přesto podávají žalobu na ochranu před nezákonným zásahem. Ta by ovšem měla obsahovat označení úkonu, který má být nezákonný. Typ a obsah žaloby jsou

proto dle žalovaného vnitřně rozporné. Ani v jednom petitu žalobci neurčují úkon, který by měl soud označit za nezákonný – není přitom možné označit za nezákonnou neurčitou množinu úkonů správního orgánu. Petit tak není správně formulován.

6. Podle žalovaného podaná žaloba „neplní požadavky“ rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39 (dále jen „rozsudek ve věci ŽAVES“). V této věci se jednalo o opravu staré dešťové kanalizace, přičemž dle § 15 odst. 2 vodního zákona se v takovém případě nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení, pokud se nemění trasa. Tento závěr potvrdilo i Ministerstvo zemědělství ve sdělení ze dne 6. 4. 2022 a nadřízený orgán ve sdělení ze dne 23. 8. 2023. V něm také nadřízený orgán odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 7. 2022, č. j. 30 A 38/2022-36, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2023, č. j. 5 As 250/2022-76, což jsou rozhodnutí v téže věci. V souladu s těmito sděleními a rozsudkem Nejvyššího správního soudu má žalovaný za to, že pokud zákon nevyžaduje vydání stavebního povolení a ohlášení na určitou stavbu, nemůže se v případě nezahájení řízení o odstranění nepovolené stavby jednat o nezákonný zásah správního orgánu. Žalobci tak nemohli být zkráceni na svých veřejných subjektivních právech nezahájením řízení o odstranění stavby, neboť stavba rozhodnutí stavebního úřadu ke své realizaci nepotřebovala. Vznikla-li žalobcům v důsledku stavby škoda, pak za ni nemůže odpovídat žalovaný.
7. Závěrem žalovaný poznamenal, že veškeré jednání žalobců vůči němu (nejen v tomto řízení) je motivováno snahou domoci se svého za každou cenu bez ohledu na zákon, správnost či objektivní skutečnosti. Jelikož žalobci byli seznámeni se stanoviskem Ministerstva zemědělství, že stavba nevyžaduje stavební povolení či ohlášení, má žalovaný za to, že žalobci zneužívají svého práva podat správní žalobu. Žalovaný ze všech těchto důvodů navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Provedené důkazy, skutková zjištění soudu a závěr o skutkovém stavu

8. Soud ve věci nařídil jednání, při němž provedl některé listinné důkazy.
9. Ze stanoviska žalovaného jako vodoprávního úřadu ze dne 23. 6. 2021 soud zjistil, že se má jednat o stanovisko vydané dle § 125 stavebního zákona k žádosti obce Jablonoňany k pasportu kanalizace Jablonoňany, ke které se nedochovala dokumentace skutečného provedení. Stanovisko popisuje jednotlivé části kanalizace, mimo jiné stoku D, jejíž součástí je též větev D5 vybudovaná v roce 1960 a větev D6 vybudovaná v roce 1972. Přílohou stanoviska je vodoprávním úřadem ověřený pasport kanalizace obce Jablonoňany datovaný 06/2021 (dále jen „pasport“) obsahující zakreslení jednotlivých stok kanalizace v katastrální mapě. Stoka D5 se dělí na dvě větve, přičemž každá probíhá po jedné straně komunikace (s ohledem na jejich polohu je lze označit jako severní a jižní). Jižní větev vede též podél pozemku žalobců parc. č. st. XD a domu č. p. X. Před tímto domem se tato jižní větev ostře stáčí šikmo přes komunikaci a napojuje se do severní větve stoky D5.
10. Z technické zprávy stavby komunikace a kanalizace „U Kapličky“ týkající se objektu SO 301 Kanalizace zpracované v září 2019 P. O. (č. l. 52-55 soudního spisu) vyplývá, že záměrem stavebníka – obce Jablonoňany – je kompletní výměna stávajícího stokového potrubí a rozšíření stokového potrubí. „*Trasa koresponduje místy se stávající kanalizací, která bude vybourána a kompletně vyměněna*“ (s. 3 zprávy nahoře). Stavba se skládá ze dvou částí označených stoka „A“ a stoka „B“. Z připojených dvou výkresů (č. l. 56 a 57, barevně pak č. l. 72 a 73 soudního spisu) vyplývá, že stoka „B“ se týká rekonstrukce jižní větve stoky D5

dle pasportu. Stoka „A“ odpovídá rekonstrukci krátkého úseku stoky D6 dle pasportu (ta nicméně zjevně není předmětem žaloby). Při porovnání těchto výkresů s pasportem je na první pohled zřejmé, že nová kanalizace v případě stoky B neodpovídá trase původní kanalizace dle pasportu minimálně na dvou místech. Jednak vede jiným způsobem kolem kaple, jednak před domem žalobců nesleduje původní trasu, která ostře zahýbá přes komunikace a ústí do severní větve stoky D5, nýbrž pokračuje dál rovně podél domu žalobců, kde nedaleko končí vyústěním V02 v bezejmenném potoce. Skutečnost, že stoka „B“ nesleduje trasu původní kanalizace je též patrná ze samotného výkresu „situace“ č. přílohy D.1.2.3, na němž je nová kanalizace vyznačena červenou barvou a původní trasa kanalizace hnědou barvou (č. l. 73 soudního spisu).

11. Rozdíl mezi průběhem nové a staré kanalizace před domem žalobců schematicky znázorňuje též fotografie předložená žalobci (č. l. 9 soudního spisu).
12. Mezi účastníky není sporné, že obec Jablonoňany provedla rekonstrukci kanalizace bez stavebního povolení či ohlášení, a to na podzim 2021.
13. Soud dále provedl důkaz listinami z připojeného spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 A 38/2022. Z rozsudku soudu ze dne 28. 7. 2022, č. j. 30 A 38/2022-36, soud zjistil že jím soud zamítl žalobu žalobců na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícím v tom, že nevyřídil podání žalobců ze dne 9. 1. 2022, doplněné podáním ze dne 14. 1. 2022, ani je nevyzval k odstranění vad těchto podání. Soud dospěl k závěru, že žalovaný se nezákonného zásahu nedopustil. Obě podání byla jasná (v prvním se žalobci domáhali účasti v řízení o povolení stavby předmětné kanalizace, v druhém podávali odvolání jako opomenutí účastníci takového stavebního řízení) a žalovaný je dostatečně vyřídil poskytnutím informací o tom, že žádné povolovací řízení k dané stavbě nevede. Dle závěrů krajského soudu se žalobci v těchto podáních nedomáhali zahájení řízení z moci úřední o odstranění této stavby. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 24. 2. 2023, č. j. 5 As 250/2022-76, zamítl kasační stížnost žalobců a ztotožnil se s argumentací krajského soudu. Usnesením ze dne 11. 4. 2023, sp. zn. I. ÚS 788/2023, Ústavní soud odmítl ústavní stížnost žalobců v této věci jako zjevně neopodstatněnou.
14. Soud měl též k dispozici správní spis, jímž se v soudním řízení správním důkaz neprovádí. Z něj především zjistil, že žalobce a) podal dne 18. 5. 2023 u žalovaného podnět k zahájení řízení o odstranění stavby kanalizace. Žalobkyně b) se k tomuto podnětu připojila podáním doručeným žalovanému dne 29. 5. 2023. Žalovaný dne 3. 8. 2023 žalobcům sdělil, že k zahájení řízení z moci úřední neshledal důvod. Ze sdělení Krajského úřadu Jihomoravského kraje jako nadřízeného orgánu žalovaného ze dne 21. 8. 2023 vyplývá, že obdržel dne 20. 6. 2023 žádost žalobce a), k níž se dne 21. 6. 2023 připojila žalobkyně b), o provedení opatření proti nečinnosti žalovaného ve věci jejich podnětu k zahájení řízení. Krajský úřad uvedl, že kanalizace nevyžadovala stavební povolení, a proto žalovaný není nečinný. Správní spis dále obsahuje sdělení Ministerstva zemědělství ze dne 6. 4. 2022 k žádosti žalobců o opatření proti nečinnosti krajského úřadu ohledně jejich odvolání, které se týká stavebního povolení k předmětné kanalizaci. Ministerstvo žalobcům sdělilo, že obcí Jablonoňany nebylo požádáno o stavební povolení, protože dle sdělení starosty obce při opravě nedošlo ke změně trasy kanalizace.
15. Soud dále ověřil z veřejně přístupné katastrální mapy (www.cuzk.cz), že oproti technické zprávě a pasportu došlo k určitým změnám v hranicích a číslování parcel. Aktuálně tak jižní

větev stoky D5 dle pasportu, resp. rekonstruovaná stoka „B“ probíhá pozemky parc. č. X, XA, XB a st. XC v k. ú. X.

16. Soud důkazy hodnotil jednotlivě a ve vzájemné souvislosti. Účastníci neměli námitky proti úplnosti, pravosti či důvěryhodnosti jednotlivých listinných důkazů. Jelikož soud sám nezjistil žádné skutečnosti, které by provedené důkazy z tohoto pohledu zpochybňovaly, bez dalšího z provedených důkazů vycházel. Pro věc zásadní skutkové tvrzení žalovaného, že došlo k opravě staré dešťové kanalizace v její původní trase, bylo vyvráceno jak samotnou technickou zprávou, tak zejména připojenými výkresy a jejich porovnáním s pasportem.
17. Na základě provedených důkazů má soud za zjištěný následující skutkový stav věci. Obec Jablonoňany provedla na podzim 2021 rekonstrukci jižní větve kanalizační stoky D5, která leží v pozemcích parc. č. X, XA, XB a st. XC v k. ú. X bez stavebního povolení nebo ohlášení. Při této rekonstrukci nebyla respektována trasa původní kanalizace minimálně na dvou místech – okolo kaple a před domem žalobců č. p. X stojícím na parc. č. st. XD v k. ú. X. Žalobci se neúspěšně domáhali zahájení řízení o odstranění této stavby u žalovaného a následně u jeho nadřízeného orgánu. V řízení vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 38/2022 se soudy nezabývaly otázkou, zda žalovaný je povinen takové řízení zahájit.

V. Posouzení věci

18. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena. Podle § 129 odst. 2 věta první stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b).
19. Nejvyšší správní soud v rozsudku ve věci *ŽAVES* dospěl k závěru, že „ten, kdo tvrdí, že je dotčen na svém hmotném právu faktickou nečinností stavebního úřadu, který v rozporu s § 129 odst. 2 stavebního zákona nezahájil řízení o odstranění nepovolené stavby (nepovolené terénní úpravy), se může bránit proti takové faktické nečinnosti správního orgánu žalobou na ochranu před nezákonným zásahem (§ 82 násl. s. ř. s.). Vyhoví-li soud takové žalobě, určí, že nezahájení řízení z moci úřední je nezákonným zásahem a současně přikáže stavebnímu úřadu zahájit řízení podle § 129 odst. 2 stavebního zákona.“
20. Žalobci myslitelně a konkrétně tvrdí, že jsou nečinností žalovaného dotčeni na svých hmotných právech (právu vlastnickém). V případě vydání rozhodnutí v řízení o odstranění předmětné stavby by se žalobci jako účastníci tohoto řízení mohli bránit žalobou proti takovému rozhodnutí. V minulosti přitom žalobci neměli jinou možnost, jak mohli chránit své hmotné právo v rámci veřejné správy či žalobou před správním soudem. Předmětem řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 38/2022 nebylo zahájení řízení o odstranění stavby, a nejedná se proto o věc rozhodnutou. Současně soud nedospěl ani k závěru, že by žalobci podáním žaloby zneužili právo. Soudu je sice z jeho úřední činnosti známo, že žalobci se v desítkách případů obražují na správní orgány i zdejší soud s podáními, které obsahují často citově zabarvené výrazy a obviňují správní orgány, popř. i soudy, z neobjektivního postupu či spiknutí proti žalobcům. I když tento postup žalobců může v obecné rovině nasvědčovat tendenci nadužívání opravných prostředků či jiných procesních institutů z jejich strany a v krajním případě i jejich zneužití, v projednávané věci

tomu tak není. Argumentace žalobců má totiž zcela racionální jádro a jejich skutková tvrzení jsou plně podpořena ve věci provedenými důkazy. Podaná žaloba tedy splňuje podmínky stanovené rozšířeným senátem v rozhodnutí ŽAVES pro její projednatelnost.

21. Pokud jde o včasnost žaloby, žalobci učinili předmětem řízení zásah spočívající v nezahájení řízení o odstranění stavby. Z povahy věci se tak jedná o trvající zásah (jemuž se žalobci brání zápůrčí žalobou). V případě trvajících zásahů počíná dvouměsíční subjektivní i dvouletá objektivní lhůta k podání žaloby (§ 84 odst. 1 a 2 s. ř. s.) běžet každý den trvání tohoto zásahu znovu až do jeho ukončení (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, a ze dne 23. 5. 2019, sp. zn. IV. ÚS 1568/18). Žaloba tak byla podána včas.
22. Žalobci rovněž vyčerpali jiné prostředky ochrany (§ 85 s. ř. s.) vyplývající z rozhodnutí ve věci ŽAVES, tj. uplatnili podnět k zahájení řízení u žalovaného a podnět u nadřízeného orgánu k přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného.
23. Žalovaný namítá, že žalobci se měli bránit žalobou proti nečinnosti, resp. že existuje rozpor mezi obsahem žaloby a jejím petitem. S tím se soud neztotožňuje. Žalobci v souladu s rozsudkem ve věci ŽAVES učinili předmětem řízení nezákonnou nečinnost žalovaného spočívající v nezahájení řízení z moci úřední. Proti takové nečinnosti se žalobci mohou domáhat ochrany výhradně žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Výsledkem soudního řízení totiž nemůže být příkaz soudu, aby žalovaný v určité lhůtě vydal rozhodnutí (jako u nečinnostních žalob), nýbrž příkaz soudu, aby žalovaný v určité lhůtě zahájil správní řízení. Zásah žalovaného je žalobci jednoznačně označen. Žalobci zvolený žalobní typ odpovídá skutkové podstatě věci a mezi obsahem žaloby a jejím (primárním) petitem není žádný rozpor.
24. Soud vyzval obec Jablonoňany jako stavebníka a vlastníka pozemků, jimiž kanalizace prochází, k uplatnění práv osoby zúčastněné na řízení. Obec na tuto výzvu nereagovala.
25. Soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že žaloba je přípustná a projednatelná.
26. Žaloba je důvodná.
27. Podle § 15 odst. 1 věta první vodního zákona je třeba k provedení vodních děl, k jejich změnám a změnám jejich užívání, jakož i k jejich zrušení a odstranění povolení vodoprávního úřadu. Podle § 15 odst. 2 vodního zákona platí, že stavební povolení ani ohlášení nevyžadují stavební úpravy vodovodů a kanalizací, pokud se nemění jejich trasa. Podle § 15 odst. 5 vodního zákona vykonává vodoprávní úřad působnost speciálního stavebního úřadu podle zvláštního zákona. Podle § 15 odst. 2 stavebního zákona postupují speciální stavební úřady podle tohoto zákona, pokud zvláštní právní předpisy pro stavby podle odstavce 1 nestanoví jinak.
28. Úpravu obsaženou v citovaném § 15 odst. 2 vodního zákona zavedl do vodního zákona zákon č. 150/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle důvodové zprávy *„[ú]prava v odstavci 2 připouští běžnou úpravu vodovodů a kanalizací, při níž se nebude měnit trasa, tzn. nejčastěji půjde o výměnu stávajícího nevyhovujícího nebo např. poškozeného potrubí za rozměrově shodné či obdobné“* (tisk č. 895, Poslanecká sněmovna Parlamentu, 5. volební období, digitální repozitář, www.psp.cz). Smyslem citovaného ustanovení je zjevně zjednodušit opravy vodovodů a kanalizací v případech, kdy nedochází k dotčení na právech jiných osob. Lze totiž předpokládat, že je-li prováděna oprava již existujícího vodovodu či kanalizace ve stávající

trase, nedojde k žádné významné změně oproti dosavadnímu stavu. Naopak jsou-li vodovod či kanalizace vedeny v jiné trase, pak může dojít nejen k dotčení na právech osob, které stávajícím průběhem těchto sítí dotčeny nebyly, ale též k faktickým změnám v území včetně např. změn vodních poměrů. Jakkoliv se jedná i z pohledu soudu o rozumnou výjimku z nutnosti obstarat si potřebné povolení stavebního úřadu, stále se jedná o výjimku, kterou je nutno vždy vykládat restriktivně. Jestliže je tedy plánována stavební úprava vodovodu či kanalizace, u níž dojde k odchýlení od původní trasy, byť i v řádech metrů, je nezbytné trvat na obstarání povolení od vodoprávního úřadu.

29. V projednávané věci bylo prokázáno, že při rekonstrukci jižní větve kanalizační stoky D5 dle pasportu byla změněna trasa kanalizace nejméně na dvou místech. V takovém případě byl stavebník povinen vyžádat si povolení od vodoprávního úřadu, což neučinil. Jelikož byla stavební úprava provedena bez povolení vodoprávního úřadu jako speciálního stavebního úřadu, byl žalovaný povinen postupovat podle § 129 odst. 2 stavebního zákona a zahájit řízení o odstranění stavby. Poněvadž žalovaný takto nepostupoval, dopustil se nezákonného zásahu.

VI. Závěr a náklady řízení

30. S ohledem na výše uvedené soud v souladu se závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci ŽAVES nejprve výrokem I. určil, že zásah žalovaného spočívající v nezahájení řízení o odstranění předmětné stavby byl nezákonný. Dále pak výrokem II. žalovanému přikázal zahájit řízení o odstranění stavby (§ 87 odst. 2 s. ř. s.).
31. Stavbu kanalizace soud vymezil prostřednictvím parcelních čísel pozemků, na nichž se nachází. Žalobce původně v žalobě tuto stavbu obecně označil jako kanalizaci u kaple Jablonoňany. Následně k výzvě soudu doplnil, že tato kanalizace vede pozemkem parc. č. X v k. ú. X. V průběhu dokazování pak soud zjistil, že se jedná o kanalizaci označenou v technické zprávě jako stoka „B“. Ta se aktuálně nachází na pozemcích parc. č. X, XA, XB a st. XC v k. ú. X. V tomto ohledu proto soud upřesnil výrok rozsudku. I když předmětem rekonstrukce byla v daném případě i část stoky D6 (označená v technické zprávě jako stoka „A“), jedná se o relativně samostatný stavební celek. Při jednání pak žalobci potvrdili, že stoka „A“ předmětem jejich žaloby není, což jinak lze dovodit i z obsahu žaloby (nenachází se u kaple, fotografie předložená žalobci se týká stoky „B“). Proto se soud stokou „A“ blíže nezabýval.
32. Žalobci požadovali, aby soud uložil žalovanému zahájit řízení o odstranění stavby do sedmi dnů od doručení rozsudku. Soud má v první řadě za to, že lhůtu ke splnění povinnosti je třeba navázat na právní moc rozsudku, nikoliv na jeho doručení. Pokud jde o délku lhůty, pak žalobci žádali relativně krátkou lhůtu, nicméně současně tvrdili, že provedenou stavbou dochází ke hromadění vody v jejich sklepech a k narušení statiky domu. Jelikož žalovaný tato tvrzení nezpochybňoval, dospěl soud k závěru, že je na místě žalobě vyhovět i v této části.
33. Jelikož soud vyhověl primárnímu petitu žaloby, eventuálním petittem se již nezabýval.
34. Žalobce a) doručil soudu dne 30. 10. 2023 návrh na provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) – vydání rozsudku ve věci samé. Soud postupoval podle § 174a odst. 3 věta druhá citovaného zákona, nařídil jednání a vydal rozsudek ve věci samé v zákonem uvedené 30denní lhůtě. Jelikož požadovaný úkon byl

v zákonné lhůtě soudem proveden, k návrhu žalobce a) se dále nepřihlíží, ledaže výslovně ve lhůtě 3 dnů ode dne, kdy se o provedení úkonu dozví, prohlásí, že na návrhu trvá.

35. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanovili tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
36. Žalobci dosáhli v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto mají právo na náhradu nákladů řízení. Náklady každého z žalobců jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 2 000 Kč. Soud proto žalovanému uložil zaplatit každému z žalobců náhradu nákladů řízení v této výši a v přiměřené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. listopadu 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu